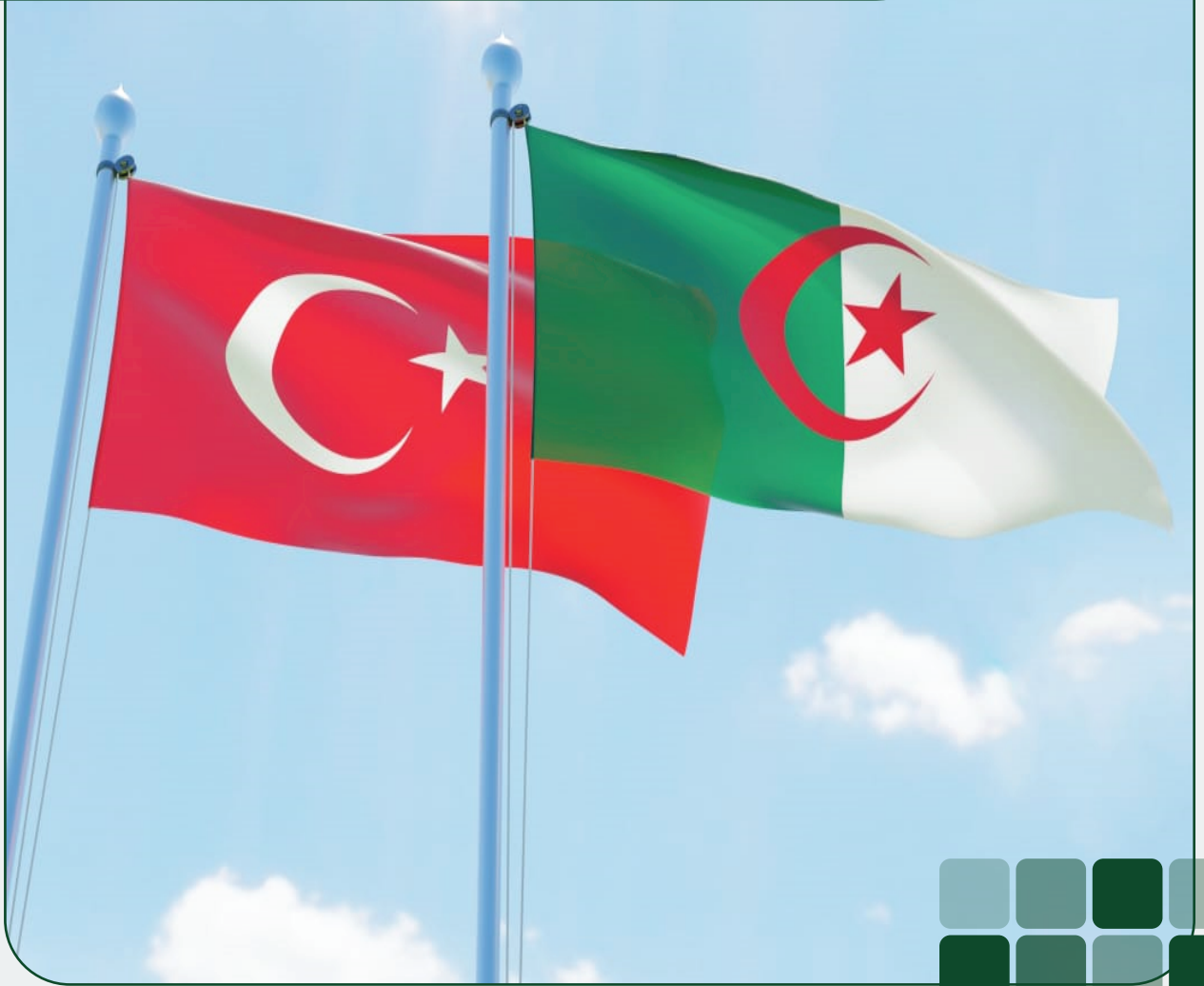
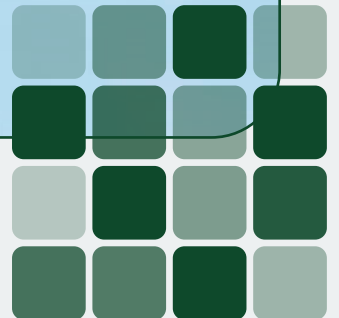

ORTADOğU VE KUZEY AFRİKA'DA YOğUNLAşAN TÜRKİYE AKTİVİZMİ VE YANSIMALARI

ABDENNOUR TOUMI

Telif Hakkı

Ankara - TÜRKİYE ORSAM © 2020

Bu çalışmaya ait içeriğin telif hakları ORSAM'a ait olup, 5846 Sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu uyarınca kaynak gösterilerek kısmen yapılacak makul alıntılar dışında, hiçbir Şekilde önceden izin alınmaksızın kullanılamaz, yeniden yayımlanamaz. Bu çalışmada yer alan değerlendirmeler yazarına aittir; ORSAM'ın kurumsal görüşünü yansıtılmamaktadır.

Ortadoğu Araştırmaları Merkezi

Adresi : Mustafa Kemal Mah. 2128 Sok. No: 3 ankaya, ANKARA

Telefon: +90 850 888 15 20 Faks: +90 (312) 430 39 48

Email: info@orsam.org.tr

ORTADOğU VE KUZEY AFRİKA'DA YOęUNLAŐAN TÜRKİYE AKTİVİZMİ VE YANSIMALARI

Yazar Hakkında

Abdenmour Toumi

Gazeteci ve Ortadoğu Araştırmaları Merkezi'nde Kuzey Afrika alışmaları Uzmanı olan Abdenmour Toumi, doktora derecesini Fransa'daki Toulouse Üniversitesi Siyaset Bilimi alanında aldı. Ulusal Türk gazetesi Daily Sabah English gazetesinde yazıları yayınlanmaktadır. Ortadoğu ve Kuzey Afrika alışmaları Bölümü'nde Portland Community Col-lege'da öğretim görevlisi olarak çalıştı. Aynı zamanda da Portland State Üniversitesi Ortadoğu Araştırmaları Merkezi'nin üyesiydi. Kuzey Afrika'nın sosyo-politik mutasyonları, Türkiye'nin bölgedeki rolü, göçmenler sorunu ve Kuzey Afrika diasporasının Fransa'daki etkileşimleri gibi konular üzerine yoğunlaşmaktadır. Eski Maghreb & France Arab Daily News Muhabiri: Chicago, IL, ABD. Avrupa Arap Dili Öğretimi Gözlemi (OEELA), Paris, Fransa ve Arap-Amerikan Gazeteciler Derneği (AAJA), Chicago, IL, ABD üyesidir.

ORSAM Afrika Masası Uzmanı Abdennour Toumi'nin Dzeir World adlı Paris merkezli online gazeteye röportaj vermiştir.

Dzeir World: Çalıştığınız Enstitü ORSAM nedir?

Abdennour Toumi: ORSAM, Orta Doğu ve Kuzey Afrika üzerine araştırmalar ve araştırmalar konusunda uzmanlaşmış bağımsız bir araştırma merkezidir.

Dzeir World: Türkiye'ye taşınmaya nasıl karar verdiniz?

Abdennour Toumi: Her şey Ocak 2013'te başladı, Cezayir'in Mali krizindeki rolü hakkında konuşmak üzere TOBB Üniversitesi ve Türkiye Cumhuriyeti Başbakanlığı ortaklığıyla düzenlenen bir konferansa davet edildim. O zamanlar Amerika Birleşik Devletleri'nde yaşıyordum. Orta Doğu ve Kuzey Afrika Çalışmaları Bölümü'nde Portland Community College'da öğretim görevlisi olarak çalışıyordum. Aynı zamanda da Portland State Üniversitesi Orta Doğu Araştırmaları Merkezi'nin bir üyesiydim. Ülkeme, kültürüme ve geleneklerime daha yakın bir yere gitmeyi düşünüyordum. Türkiye; sosyolojik, toplumsal ve kültürel olarak her düzeyde Cezayir'e çok benzeyen bir ülke olduğu için öncelikli tercihim oldu. Şunu da eklemem gerekir ki; AKP'nin 2002'de iktidara gelmesinden bu yana Türkiye'de yaşanan büyük değişimleri yakından takip ediyorum. Türkiye'nin tıpkı Cezayir gibi paradokslarla dolu bir ülke oluşunu ve her iki ülkenin de daima birer ayağının Batı'da diğerinin ise Doğu'da olması gibi ortak yönleri beni Türkiye'ye daha yakın hissettirdi. Her iki toplumun kalpleri ve akılları birini diğerine tamamiyle tercihe izin vermemesi de bu yakınlığın başka bir temsilidir.

Dzeir World: Bugün Türkiye'yi Jeopolitik, ekonomik, demografik vb. açılardan nasıl tanımlarsınız?

Abdennour Toumi: Her şeyden önce 2020 Türkiye'si 1920'lerin Türkiye'si değildir. Bugünün Türkiye'si dengelerin hassas ve çatışmaların da yoğun olduğu bölgelerde önemli bir aktör haline gelmiştir. Türkiye jeopolitik olarak son 20 yıl içerisinde Mısır ve Suudi Arabistan gibi bölgeye komşu ülkelerle önemli hususlarda ayrı bakış açılarına sahip olmuştur. Bu iki ülkenin Türkiye'ye karşı olan olumsuz bakışlarının sebebi "Arap Baharı"nın yaratmış olduğu sosyo-politik değişimlerden kaynaklanmaktadır.

Ankara'nın Arap Baharı'ndaki konumu, bu ülkelerderejim meşruiyetini sorgulanır hale dönüştürdüğü için özellikle Mısır ve Suudi Arabistan'da Türkiye'ye karşı bakış açısı değişikliği yaşanmıştır. Riyad-Kahire-Abu Dabi eksenini, Ankara'yı bölgede yükselen Siyasal İslam'ı desteklediği için Arap Baharı protestolarının yükselişinin arkasındaki güç olmakla suçlamaktadırlar. Bu ülkelerin ve onların destekçilerinin anlayamadıkları bir diğer husus ise Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın, Müslüman Kardeşler Hareketinin üyesi olmadığıdır. Hatta onun ideolojik olarak eğitimi ve uygulamaları da kendisini klasik İslamcı teorilere göre İslamcı kategorisine dahi sokmamaktadır.

Esasında bu noktada sorunun kökeninin daha derinlerde bulunduğuna inanmaktayım. Tarihsel olarak Riyad ile Ankara arasındaki doktriner mücadele -Müslüman dünyasını tanımlamak için Bernard Lewis tarzı bir kategorizasyonla bakılınca- Sünni bir Suudi Krallığı'nın kuruluşundan da önce Osmanlı İmparatorluğu zamanına kadar uzanmaktadır.

2018 yılında Cemal Kaşıkçı'nın İstanbul Suudi Arabistan Başkonsolosluğunda öldürülmesinin ardından Türkiye ve Erdoğan karşıtlığı, aktörler için daha kişisel bir mesele haline gelmiştir. Mısır için de durum benzer şekildedir. Mısır tarihinin demokratik olarak seçilen ilk Cumhurbaşkanı Muhammed Mursi'ye yönelik gerçekleştirilen darbenin, Türkiye tarafından kesinlikle reddedilmesi nedeniyle General Sisi için de Türkiye düşmanlığı siyaseti kişisel bir mesele halini almıştır.

Aynı zamanda dış politika açısından Ankara her iki ülkeyle de pragmatizm temelinde ilişkilerini yürütmektedir. Ticari ilişkiler gerilimlere rağmen devam etmekte, keza borsa yatırımları da yine yüksek seviyelerde görülmektedir. Örneğin, Türkiye'deki Suudi özel yatırımlarının miktarı Suudi Arabistan'ın en çok dış yatırım yaptığı Irak'ın ardından ikinci sıradadır. İzlenen bu reel-politik, sürreel-politikten daha önemlidir.

Demografik olarak incelendiğindeyse 25 yılda önemli değişimler meydana gelmiştir. Şehirleşme oranının doğa ve çevre koşulları dikkate alınarak artmasının ardından yeni bir sosyo-ekonomik sınıf meydana gelmiştir. Ankara ve Antalya gibi büyük/orta ölçekli şehirlerde gelişen emlak ve inşaat sektörü yeni gelir kaplarıyla şehirlerdeki nüfusun artmasını sağlamıştır. Benzer yatırımlar Güney ve Güneydoğu bölgesinde de gözlemlenmiştir. Özellikle Güneydoğu'da -Mardin, Şırnak ve Diyarbakır- bölgenin PKK teröründen arındırılma sürecinin ardından bölge halkı için çağdaş yerleşkeler inşa edilmiştir. Aynı zamanda AK Parti siyasetinin Kürt seçmen özelinde özel bir ilgisi ve önemli bir oy potansiyeli bulunmaktadır.

Öte yandan, genç Türkler arasında, özellikle kentsel alanlarda yaşamış ve nispeten varlıklı ailelere sahip, Türkiye demokrasi tarihindeki darbeleri ve ordu müdahalelerini tanımayan bu gruplarda

“Erdoğan Yorgunluğu” (İngilizce şekliyle Fatigue) faktörü bulunmaktadır. Ayrıca, gerçekleştirilebilen son başarılı darbe (28 Şubat), Türkiye'deki Muhafazakâr hareketin beyni olan Başbakan Necmettin Erbakan'a -kendisi Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın akıl hocasıdır- karşı gerçekleştirilmiştir. Ekonomik ve sosyal düzey olarak nispeten yüksek seviyelerde bulunan bu gençlik, darbe sonrası Türkiye'nin bekle ve gör politikası ile milliyetçi ve Atlantikçi bakış açılarını desteklemektedir. Politik olarak Cumhurbaşkanı Erdoğan'a muhalif olarak görünen bu nesil Temmuz 2016'da Erdoğan'a yönelik gerçekleştirilen son darbe teşebbüsü sırasında, kitleler halinde cumhuriyetçi ve demokratik değerler lehine çok güçlü bir tepki göstererek meydanlara çıkmıştır. Öte yandan, AKP döneminde ve Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın liderliğinde doğan yeni Türkiye ile gurur duyan bir gençlik grubu daha bulunmaktadır.

Kısacası, bugünkü Türkiye görüntüsü daha önce de ifade ettiğim gibi bir paradokstur. Aydınlatılmış bir Noel ağacının arkasında mahyaları yanan 4 minareli bir Camii, işte bu resim Türkiye paradoksunun bir tablosudur.

Gençlik konusunda da toparlayacak olursam gençlerin bu denli politize olması kamu yararına önemli bir özellik olarak göze çarpmaktadır. Bu aynı zamanda medyadaki, üniversitelerdeki ve araştırma merkezlerindeki kamuoyu tartışmalarının kalitesinden kaynaklanmaktadır. Bunu, yeni Türkiye'de ortaya çıkan güçlü demokrasinin bir özelliği olarak ifade edebiliriz.

Dzeir World: Türkiye 3,5 milyon göçmeni çok fazla sorun yaşamadan nasıl özümsemi?

Abdennour Toumi: Mart 2011'de Suriyelilerin Esad rejimine karşı barışçıl gösterileri başladığında özellikle Antakya gibi güneyde Suriye'ye sınır olan illerde büyük bir Suriyeli göçüne hazırlandı. Sayın Erdoğan'ın Başbakan Davutoğlu'nun ise Dışişleri Bakanı olduğu hükümet, Suriye'deki gösterilerin değiştirdiği boyut ve çatışmaların şiddetlenmesiyle mültecilere yönelik olarak “Açık Kapı” politikasını benimsemiştir. 2014 yılında parlamenter sistemden Cumhurbaşkanlığı Hükümet sistemine geçilmesiyle, Açık Kapı politikasında da bir takım değişiklikler gerçekleşmiştir.

2014 yazından itibaren DAESH'in Türkiye'ye yönelik saldırılara başlaması, Ayn el-Arab bölgesinin ele geçirilmesinin ardından, başta Suruç olmak üzere meydana gelen terör saldırılarıyla birlikte Suriyeli sığınmacılar meselesi Türkiye için bir güvenlik problemi haline gelmiştir. Bu durum konuyu Ankara'nın dış politikasının merkezine taşımış ve konunun Avrupa Birliği ile de müzakere edilmesi olmazsa olmaz bir hale gelmiştir.

Türkiye bu krizi, dünyada eşi olmayan bir kriz yönetimi politikası sayesinde, yerel ve uluslararası STK'larla, AFAD yönetim ve koordinasyon ağları aracılığıyla, idari düzeyde yönetmiştir. Öncelikle gelenlere AFAD tarafından düzenlenen sığınmacı kimlik kartları oluşturulmuş, bunların devlet hastanelerinden faydalanması sağlanmış, tıbbi ve hastane giderlerinin %80'ini devlet tarafından karşılanmıştır. Ayrıca Suriyeli çocukların UNICEF tarafından sübvans edilen okullarda, her zaman AFAD ile koordinasyon halinde olan eğitim programlarının yanı sıra, özellikle okul öncesi eğitime ihtiyacı olanlarla birlikte kadınlar için de yardım ve koruma programları bulunmaktadır.

Müfredat ve dil meselesine bakılınca, 2014 yılında AFAD ile koordineli çalışan ve Libya programı gibi diğer Arap ülkelerinden eğitim programları seçen Suriye dernekleri bulunmaktadır. Kuveyt gibi Körfez ülkeleri tarafından sübvans edilen klinikler de vardı. Bu kliniklerdeki eğitimlerde

sürecin işleminde bazı aksaklıklar çıkabiliyordu. Unutulmaması gereken çok önemli bir husus daha var; Türkiye Kamışlı'dan Mardin iline sığınan Kobani ve Afrin'li Suriye Kürtlerine de kapılarını açmıştır. Bu kişiler Mardin, Şanlıurfa, Kızıltepe, Suruç ve hatta terörist başının köyü olan Halfeti'ye bile yerleştirilmişlerdir. AFAD ve valilik hizmetlerinin koordinasyonu ile Şırnak iline 2015 kışında Irak'tan yüzlerce Yezidi ailesi yerleştirilmiştir.

Bir çok Suriyeli, entegrasyon ve entegrasyon sonrası bu programlara rağmen, Türkiye'yi Avrupa'da daha iyi bir yaşama açılan kapı olarak görmektedir. Suriyeli öğrencilerin üniversite eğitimlerine devam edebilmeleri için tıpkı TOEFL'a benzeyen TÖMER aracılığıyla dil kursları verilmektedir. Bu programlar yalnızca Suriyelilerle sınırlı değildir Afgan, Irak, Somali, vb uyruklularda programlardan faydalanabilmektedir. Kamusal göç politikaları sayesinde Türkiye; göçmen krizini, entegrasyon fırsatı olarak değerlendirip, bölgesel ve ulusal güvenliğini de ön planda tutarak süreci iyi yönetebilmiştir.

Dzeir World: Recep Tayyip Erdoğan diplomatik olarak çok aktif, bunun ardındaki amaçları nelerdir? Geçmişte de basında konuşulduğu üzere, yeni bir Osmanlı imparatorluğu yaratmak istiyor mu?

Abdenour Toumi: İkinci soru ile başlıyorum: Yeni bir Osmanlı imparatorluğu yaratma fikri tamamen egemenlik ve hegemonya düşüncesinden dolayı bir Avrupa takıntısı.

Doğrudur, YENİ TÜRKİYE, uluslararası ortamda çok daha aktiftir. Bu, Türkiye gibi büyük bir ülkenin meşru amaçlarına dayanan aktif ve önleyici bir diplomasi sayesinde gerçekleşmiştir. Avrupa ve Arap ülkeleri anlamalıdır ki, Türkiye 1920'lerin Türkiye'si değildir. Erdoğan'ın baskıları sayesinde bu ayırım daha net anlaşılmıştır. Fransızca konuşulan medya kaynaklarında özellikle Cezayir ve Fransa'da Sayın Erdoğan'ı sıklıkla Osmanlı İmparatorluğu ile tarihsel bir ilişki içerisinde olduğunu göstermektedirler. Fakat neden aynı medya kaynakları, Sisi için Fatimilerle veya Memlüklerle, Beşar Esed içinse neden Emeviler ile bir ilişki kurmuyorlar?

Bu yaklaşım bizi bir başka noktaya taşımaktadır. Türkiye'nin Arap Dünyası'na yapmış olduğu açılım esasında Batı'nın Türkiye'ye yönelik aldığı tavırdan kaynaklanmaktadır. Örneğin Türkiye'nin Avrupa Birliği üyeliğine Fransa'nın karşı çıkışı ve engeller koyması Türkiye'ye Doğu coğrafyasında bir fırsat görmesini sağlamıştır.

Arap ülkelerinde bir liderin veya yol göstericinin olmaması bu nüfusu öksüz bırakmıştır. Bu yüzden sokak Sayın Cumhurbaşkanındağal bir lider olarak görülmüştür. Erdoğan'ın uluslararası ortamlarda süper güçlere yönelik yaptığı çıkışlar, özellikle 2009 yılında Davos'ta ki "One Minute" çıkışı Arap halkları tarafından sahiplenilmiştir. Benim içinse bu kadar önemli bir çıkışı yapan ise 2006 Berlin Dünya Kupası Finali'nde Zidane (Zizou) oldu.

Cezayir'in Hirak Hareketliliğine bakıldığında da benzeri işaretler gördük, Cezayirli de Erdoğan gibi bir lider istiyor.

Erdoğan'ın son zamanlarda Tunus, Mısır ve Libya'daki Arap devrimlerine verdiği destek, Libya'daki son diplomatik ve askeri müdahalesiyle UMH'nin Hafter'e karşı Türkiye tarafından desteklenmesi gibi etkinliklerin doğrudan sahaya yansımaları olmuştur.

Türkiye pragmatizme dayalı bir dış politika benimsemiştir. Uluslararası İlişkilerin temelini oluşturan sonsuz dostlukların ve sonsuz düşmanlıkların olmadığı gerçeğiyle hareket etmektedir. Soğuk Savaş sonrasında oluşan uluslararası sistemde barışın korunması ilkesiyle herhangi büyük bir devlet gibi çıkarlarını imkanları dahilinde savunmaktadır.

Dzeir World: Cezayir 16. ve 19. yüzyıllar arasında Türk hakimiyeti altındaydı, hakimiyetin sona ermesinden bu yana iki ülke arasındaki ilişkiler nasıl gelişmiştir?

Abdenour Toumi: Başkan Tebbun'un Aralık 2019'da seçilmesinden bu yana, Ankara, Tebbun'a karşı pragmatik ve dengeli bir dış politika yönetimi dahilinde Cezayir'e özel bir ilgi göstermiştir. Bu ilgi Cezayir'i her koşulda destekçisi olarak gördüğü Fransa'ya Türkiye tarafından doğrudan verilmiş bir mesajdır. Ancak son zamanlarda Fransız-Cezayir ilişkileri büyük ölçüde değişime uğramıştır ve "France24" Cezayir ve Paris ilişkilerinin bulanık sular altında ilerlediğini gözler önüne sermiştir.

Türk liderlere gelince, Libya krizinde Cezayir rolüne de ihtiyaçları var, aynı zamanda paranoya olmadan Doğu Akdeniz ve Mağrip'te stratejilerini yürütebilmek için bölgedeki Cezayir büyüklüğünde bir ülkeye ihtiyaçları var.

Ayrıca Doğu Akdeniz ve Mağrip bölgesindeki “mavi vatan” stratejilerini yürütebilmesi için Cezayir gibi büyük bir ülkenin diplomatik desteği gerekmektedir. Ayrıca Cezayir’de Arapça konuşan milliyetçi kesim ve Lejyonerler, Erdoğan gibi birinin Cezayirlilerin lideri olarak görmek istediklerini belirtmişlerdir.

Dzeir World: Bu bizi Cezayir’in Türk hakimiyeti hakkında önceki soruya getiriyor; 16. ve 19. yüzyıllar arasında ve hakimiyetin sona ermesinden bu yana iki ülke arasındaki ilişkiler nasıldır?

Abdenour Toumi: Her şeyden önce buna hakimiyet diyemeyeceğim. Biliyorum ki bu dönem boyunca Cezayir’de ki Osmanlı varlığı konusu çetrefilli ve bu durum 1830-1962 yılları arasında Fransız işgaline neden oldu. Daha sonrasında da Cezayir’in bağımsızlık mücadelesi döneminde (1954-1962) Türkiye buna sessiz kaldı.

Fakat 2020’nin Türkiye’si 1954 ile aynı değildir. Türkiye Dışişleri Bakanlığı’nın diplomatik arşivine göre ve aynı zamanda Ankara’da bulunan bir diplomat ile gerçekleştirdiğim sohbette kendisi bana durumu çok açık şekilde izah etti; Türkiye, Cezayir’in bağımsızlık mücadelesi verdiği dönemde FLN’nin silahlı mücadelesini desteklemek için Mısır üzerinden bağışların ve silahların transfer edildiği bir ağ kurarak mücadeleye destek vermiştir. Bununla beraber eski İstihbarat Bakanı ile Büyükelçi Abdülaziz Rehabi’nin basına verdiği demeçlerde, Türk hükümetinin Cezayir’e, 1957’deki Genel Kurulu’nda tartışılan Cezayir dosyasında Kuzey Afrika ulusunun Fransız işgalinden bağımsızlığına kavuşmasına karşı oy kullanmaktan dolayı yazılı bir özür dilediğini açıklamıştır. Bakan’ın açıklamalarına göre “Türkiye’nin 1957 BM Genel Kurul oylaması ile ilgili Cezayirliler şunu bilsinler ki 1986’da Türk Hükümeti Cezayir’e altında Başbakan Turgut Özal’ın imzası bulunan yazılı bir özür talebinde bulunmuşlardır. Ayrıca yazılı özürün eski Cumhurbaşkanı Cadli Bencedid’e bir Türk elçisi tarafından teslim edildiğini söylemiştir.

AKP hükümeti ile birlikte Cezayir-Türk yakınlaşması son yıllarda hız kazanmıştır. Başbakan Erdoğan’ın 2006 yılında Cezayir’i ziyareti sırasında imzalanan Dostluk ve İşbirliği Anlaşması, ikili ilişkiler için sağlam bir temel olarak kabul edilmektedir. Enerji ve inşaat, ekonomik ilişkilerin temel ekonomik dinamikleri oluşturmaktadır. İkili ticari ilişkiler geçmişe oranla tatmin edici bir düzeye ulaşmıştır.

Türkiye, Cezayir’de 3,5 milyar ABD Doları tutarında yatırım yapmıştır. Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı (TİKA) önderliğinde Türk inşaat şirketleri, Keçiova Camii ve ülkenin diğer bölgelerinde önemli kültürel restorasyon sahalarında çalışmışlardır. Bu konuda Ankara yeni bir vize politikası yayınlamıştır, 15 yaş altı 65 yaş üstü kişiler için Cezayir’e giriş için vize alması gerekmemektedir.

İki başkentten gelen yeni büyükelçiler, sıcak ilişkiler arzusunu teşvik etmeye ve sivil toplum ve akademik aktörlerle ticaret, turizm, kültür ve kapasite geliştirme konusunda işbirliğini geliştirmeye heveslidir. Diplomatlar, zaman zaman ev sahibi ülkenin yeni diplomatik becerilerle ilgili bakış açılarının değerini dikkate alarak ülkelerinin kültürel, politik, sosyal ve ekonomik bağlamına katkıda bulunurlar.

Ortadoğu Araştırmaları Merkezi

مركز دراسات الشرق الأوسط

Center for Middle Eastern Studies

ORSAM Yayınları

ORSAM, süreli yayınları kapsamında Ortadoğu Analiz ve Ortadoğu Etütleri dergilerini yayınlamaktadır. İki aylık periyotlarla Türkçe olarak yayınlanan Ortadoğu Analiz, Ortadoğu'daki güncel gelişmelere dair uzman görüşlerine yer vermektedir. Ortadoğu Etütleri, ORSAM'ın altı ayda bir yayınlanan uluslararası ilişkiler dergisidir. İngilizce ve Türkçe yayınlanan, hakemli ve akademik bir dergi olan Ortadoğu Etütleri, konularının uzmanı akademisyenlerin katkılarıyla oluşturulmaktadır. Alanında saygın, yerli ve yabancı akademisyenlerin makalelerinin yayımlandığı Ortadoğu Etütleri dergisi dünyanın başlıca sosyal bilimler indekslerinden Applied Sciences Index and Abstracts (ASSIA), EBSCO Host, Index Islamicus, International Bibliography of Social Sciences (IBBS), Worldwide Political Science Abstracts (WPSA) tarafından taranmaktadır.

Mustafa Kemal Mah. 2128. Sok.
No:3 Çankaya/Ankara

+90 (312) 430 26 09
+90 (312) 430 39 48

info@orsam.org.tr
www.orsam.org.tr

orsamtr